

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Linda Mariana, Sive De B. Virgine Lindensi

Clagius, Thomas

Coloniae Vbiorvm, 1659

XVI. Amentes ope Deiparae Lindensis curati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11544

cupavit; Sorquitenſis cum omnibus vicinis Paræciis, ab illo Archiprebyteratu revulſa, Curioni Biſburgenſi ſolum Parochi nomen reliquit. In eo igitur pago Dorothea Georgii Preus graviffimis capitis doloribus quinque ante annos exagitata, neque ullo hominum ſubſidio uſquam adjuta, à Deipara Lindenſi adjuta eſt. Nam ubi ſe voto futura Lindam peregrinationis obſtrinxit, omni morbo conſeſtim ſoluta eſt: proinde & ipſa non deſtitit voto, quo tenebatur, ſe quantocyus exolvere. Porrò cum procedente tempore, idem, aut gravior etjam dolorum manus tum pedes occupâſſet, non aliò ſibi Dorothea quam ad eandem apud Lindam fautricem recurrendum cenſuit. Itaque cum plura morbo tenerentur membra, plura etjam vovit anathemata; præ cæteris vero cerea manuum ac pedum ſimulachra, & ceream inſuper candelam, quacum ter Aram ſacellâ geniculatim obiret. Hiſce votis cum ſe adſtrinxiffet, conſeſtim omni manuum pedumque dolore ac morbo iterum exoluta, peregrinationem Anno Domini MDCLIV. ritè obivit.

C A P U T X V I.

Amentes ope Deiparæ Lindenſis curati.

NE quid eorum, quæ ad humani corporis arcẽ ſpectant, videamur præteriſſe, ab aliis humani capitis morbis ad curationẽ Amentix gradum faciamus. Tameſi enim alii quoq; morbi hominem de ſtatione mentis

mentis possent dimovere; id tamen potissimum illi, qui in capite sedem habent, facere solent; cum caput & cerebrum intellectus, iudicii, mentisque homini quædam quasi officina sit: quâ quidam malè affectâ, necesse est & animæ functiones exerrare. Quod dum evenit, haud facilè remedium alibi reperitur: reperitur tamen apud Deiparam Lindensem.

I.

Faber lignarius aliquot hebdomadas mente motus, voto ad B. V. Lindensem facto, sibi restituitur.

Martinus Vlrich, cuius jam ante mentionem fecimus, Heilsbergæ apud fabrum lignarium strenuè aliquamdiu egerat; uti fortasse & nunc, per Deiparam sibi restitutus non minore industriâ agit. Quæ emotæ mentis homini causa fuerit, non satis constat; constat nihilominus eo usque progressum fuisse morbum, ut hominem animi impotem per aliquot hebdomadas reddiderit. Cæterum & in ipsa mentis exerratione, diu firmata erga B. V. pietas non exerravit. Pro pietate igitur suâ, mentem subiit asyli auxiliisque Lindensis, simulque voti ad B. V. concipiendi. Concipitur votum, & mox tum mens, tum eam sanitas corporis homini rediit. Quam ille, cum Deiparæ Lindenfi secundum Deum in acceptis referret, ut etiam gratias, quoad posset, referret, Lindam venit, & voto rite perfunctus est.

II.

II.

Homo villanus ab amentia, è morborum dolorum-
que vi orta liberatus.

Anno MDCLIII. Christophorus Barkel ex Ol-
bersdorff Vormditensi villa, à Iunio mense ad No-
vembrem usque cingulo tenus gravissimos toto
corpore passus est cruciatus, ut neque se movere. ne-
que ab aliis moveri, quin & attingi, sinere se posset.
Magnitudine quocirca ac varietate cruciatuum ad
adamentiam usque redactus, ac sui prorsum impos,
illud duntaxat potuit, ut pro veteri in Deiparâ reli-
gione, illi se totum addiceret, & votum peregrina-
tionis Lindensis faceret. Neque Deipara clientem
suum deseruit, cui subito & mentis & insuper vi-
rium usum ita restituit, ut ad VII. Cal. Iul. pedes i-
ter duodecim circiter leucarum ingredi, & sa-
nus atque vegetus Lindam usque progredi potue-
rit.

III.

Matrona Vormditensis delirio, filiulus ejus alio
morbo, & pecora lue simul
liberantur.

Sub idem tempus, atque ex eodem propè loco,
Anna civis Vormditensis, Andreae Beit conjux,
Deiparæ Lindensi votum coram suppliciter reddidit.
Multa simul calamitates muliebri pectus, quin &
mentem expugnarant. Nam & pecora, quotquot
ferme erant, subita lues morbi que invâsere, & filio-
lus, qui omni pecore opibusque multò erat gratior,
dolorum acerbitate pedes ita contractus erat, ut gra-
dum

dum facere nequaquam posset, denique & ipsa mulier, vi morborum undique oblitâ, ad amentiam redacta jam erat. Quod unicum in tanta malorum iliade supererat, salutem omnibus fuit, pietas videlicet in Deiparam Virginem. Ad eam, tanquam ad sacram anchoram, recurrit calamitosissima mulier, & si menti salutique pristinae redderetur, cum ad alia loca quaedam, tum verò potissimum ad Lindam Marianam peregrinationem voyet. Vix illa votum ediderat, cum & ratio, quæ de sede sua erat dejecta, & sanitas tum mulieri, tum filiolo, tum denique etiam pecoribus est reddita. Neque illa cunctandum deinceps rata, mense Julio Anni MDCLIII. Lindæ votum, quâ par erat, gratitudine reddidit.

IV.

Colonus Sturmhublensis, à phrenesi curatus.

Ad IV. Id. Iun. Anni MDCLIV. voti religione, qualigatus erat, sese absolvit Gregorius Schwarck, ex Sturmhubel Resselienſis ditionis colonus. Pertinaci morbo de potestate mentis dimotus erat; & cum ipse præsto sibi auxilioque, in ea mentis exerratione ac phrenesi, esse non posset, adfuit conjux; quæ beneficiorum Deiparæ Lindensis satis gnara, ad illos beneficentiæ divinæ fontes, quibus illi sensuum cerebrique æstus restinguerentur, virum censuit admovendum. Fecit ita, & voto pro viri incolumitate Lindam nuncupato conjugem, biduo vix dum exacto Deiparæ ope sibi menti que redditum ita recepit, ut conti-

nuò ad exolvendum Lindæ votum, votis precibus-
que ſuis comitaretur.

V.

Etjam hæretica mulier, vicinorum injuriis ad Phre-
neſin, aut potius furorem adacta, Deiparæ
Lindenſis, auxilio ſanata.

Et hæc quidem Catholicis ſuis, benigniſſima Dei
Mater ita præſtitit, ut tamen etjam à ſua filii que
ſui Eccleſia diſjunctos non poſſet non miſerari,
& recurrentium ad ſe non miſereri. ANNO MDCLII.
in quodam pago Wola dicto, Dominorum ab
Heideck ditioni in vicino Ducatu ſubjecto,
mulier degebat, Adami Kolenczik uxor Catha-
rina. Vicinis, qui eandem villam incolebant, mulie-
rem, incertum quâ cauſâ, acriùs infectantibus, &
quâ verborum contumeliis, quâ aliarum acerbitate
varietate que injuriarum vehementius identidem
inceſſantibus, injuriæ vulnerum inſtar, etjam, quàm
pro muliebri impotentia par erat, altiùs ad animum
descenderunt: & cum illa neque per vindictam ef-
fundere bilem atque iram, neque per ſexus imbecilli-
tatem animivè impotentiam concoquere injuriam
poſſet: ſi non in rabiem, certè in amentiam præcepſ-
abit. Adhibita ſunt. fortaſſe ab ipsis quoq; ini-
micis ſortem miſeræ ſerò miſerantibus, omnia, quæ
præſto eſſe poterant, præſidia; verùm præſidia hu-
mana omnia ſuperabat malum; altiiores quippe radi-
ces egerat, quàm ut humanæ eo vires conſilia que
ſeſe penetrarent. Quocirca, ut reliquis in
Ducatu etjam Pruffiæ poſitis, unicum apud
Deipa

Deipa

Deiparam Lindensem præsidium supererat flagitan-
dum; quod ubi flagitatum est, Alexipharmacii instar
erat. Posteaquam enim peregrinationis ad Lindam
Marianam votum nuncupavit; protinus & menti,
& sensibus, & sanitati restituta est; venitque paullo
post, videlicet ad VII. Cal. Jul. Lindam, & non si-
ne lachrimis, quæ sibi ab hominibus, quæque à Deo,
per B. V. evenissent, ingenue facta, Deo & Deipara
laudem dedit.

CAPUT XVII.

Energumeni, vel à Dæmoniis vexati, ope Deiparæ Lin-
denfis curati.

Miserabilis admodum est conditio eorum, qui vel
suâ, vel hominum aliorum culpâ, dementis
potestate abeunt; sed multò et jam miserabilior eo-
rum, qui Dæmonum nequitia in eandem proturban-
tur calamitatem. Neque minùs miserandi, qui,
Deo justissimè sanctissimeque permittente, ob sua,
vel suorum delicta, ita juri Dæmonum potestati que
traduntur, ut quanquam in animum jus illi imperi-
umque exercere nullum queant, in corpora tamen
facultatesque hominum sævè grassentur. Quas ta-
men contra Dæmonum molitiones, præsentissimè
est Deiparæ, cum alibi tum apud Lindam Marianam
præsidium; ut & antidoti instar sit, sicubi illi
aditum tentent; & cathartici, sicubi jam aditum oc-
cupavit.